॥ ३४ ॥ श्रीकृष्णप्राप्तयेचंद्रभागांनामदुर्गामभजन् ॥ ३५ ॥ सचकृष्णस्तेषांप्रादुर्बभूव आसवइतिपाठे असवइंद्रियाणितेषांप्रेष्ठइत्यर्थः कदादेव्याउपस्थानात् तयातान्प्रतिआदिष्टादत्तायाआशीःकृष्णंद्रक्ष्यथेतितयासहैव ॥ ३६ ॥ यदिलोकेजनाःकथंचिन्मृतंबंधुंपुनरागतमुपलभंतेतद्वदुपलभ्यसर्वेजातमहोत्सवाआसन्निति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पाप्मना अपराधेनानुतप्यमानः ॥ ३९ ॥ अघंदोषम् आत्मनोरजःमलमपराधमिति

निशम्यदेवकीदेवीरुक्मिण्यानकदुंदुभिः ॥ सुहृदोज्ञातयोशोऽचन्बिलात्कृष्णमनिर्गतम् ॥ ३४॥ सत्राजितंशपंतस्तेदुःखिताद्वारकौकसः ॥ उपतस्थुर्महामायांदुर्गांकृष्णोपलब्धये ॥ ३५ ॥ तेषांतुदेव्युपस्थानात्प्रत्यादिष्टाशिषासच॥प्रादुर्बभूवसिद्धार्थःसदारोहर्षयन्हरिः ॥३६॥ उपलभ्यहृषीकेशंमृत्वापुनरिवागतम् ॥ सहपत्न्यामणिग्रीवंसर्वेजातमहोत्सवाः ॥ ३७ ॥ सत्राजितंसमाहूयसभायांराजसन्निधौ ॥ प्राप्तिंचाख्यायभगवान्मणिंतस्मैन्यवेदयत् ॥ ३८॥ सचातिव्रीडितोरत्नंगृहीत्वावाङ्मुखस्ततः ॥ अनुतप्यमानोभवनमगमत्स्वेनपाप्मना ॥ ३९ ॥ सोऽनुध्यायंस्तदेवाघंबलवद्विग्रहाकुलः ॥ कथंमृजाम्यात्मरजःप्रसीदेद्वाऽच्युतःकथम् ॥४०॥ किंकृत्वासाधुमत्यंस्यान्नशपेद्वाजनोयथा ॥ अदीर्घदर्शनंक्षुद्रंमूढंद्रविणलोलुपम् ॥ ॥ ४१ ॥ दास्येदुहितरंतस्मैस्त्रीरत्नंरत्नमेवच ॥ उपायोऽयंसमीचीनस्तस्यशांतिर्नचान्यथा ॥ ४२ ॥ एवंव्यवसितोबुध्यासत्राजित्स्वसुतांशुभाम् ॥ मणिंचस्वयमुद्यम्यकृष्णायोपजहारह ॥ ४३ ॥ तांसत्यभामांभगवानुपयेमेयथाविधि ॥ बहुभिर्याचितांशीलरूपौदार्यगुणान्विताम् ॥ ४४ ॥ भगवानाहनमणिंप्रतीच्छामोवयंनृप ॥ तवास्तांदेवभक्तस्यवयंचफलभागिनः ॥४५॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

॥ ४० ॥ किंकृत्वाकस्मिन्कृतेइत्यर्थःसाधुभद्रम् अदीर्घदर्शनमविचारकम् मांक्षुद्रंकृपणम् मूढंमंदमिति ॥ ४१ ॥ एवंध्यायन्नुपायंनिश्चिनोति दास्यइति स्त्रीरत्नंदुहितरंतावद्दास्यामितदनंतरंपारिबर्हत्वेनरत्नमपीति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ बहुभिःकृतवर्मादिभिः ॥ ४४ ॥ मणिंनप्रतीच्छामः नस्वीकुर्मः देवःसूर्यःतद्भक्तस्येतिकटाक्षः फलभागिनइतितवापुत्रत्वात्त्वदीयंधनमस्माकमेवेति गूढोऽभिप्रायः ॥ ४५ ॥ इतिदशमेटीकायांषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥